

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4700/2019
12.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда ПИО, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 500/19 од 12.08.2019. године, у седници одржаној 12.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 500/19 од 12.08.2019. године, применом члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 500/19 од 12.08.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Неготину Гж 500/19 од 12.08.2019. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 23714/15 од 15.03.2017. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 36.169,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбачена је, као недозвољена, жалба тужиоца у преосталом делу, а ставом трећим изреке одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења другостепеног суда тужилац је изјавио ревизију, уз предлог да Врховни касациони суд заузме став о питању начина обрачуна трошкова (примена члана 404. ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом против правноснажног решења у конкретном случају не побија примена материјалног права (већ процесног), па тиме нема услова ни за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се решење о трошковима поступка.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП. Међутим, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његов главни захтев, то је и ревизија тужиоца недозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић